

S O M - H I

Setmanari portantveu de la Joventut d'Esquerra «Estat Català» de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

4 abril 1936

Redacció i Administració: Carme, 57

Número solt: 20 cts.

La personalitat de Catalunya

L'any 1931, aquella gran figura venerable que era Francesc Macià, proclamava amb una gran visió i interpretant els sentiments ideològics de tot un poble la República Catalana.

Catalunya conquistava per la força i per la voluntat genial d'aquell home la seva personalitat. Les esferes del poder central van trontollar, van commoure's, un estat nou es clavava en les pròpies entranyes d'un estat feudal. En els cercles oficials aquell recobrament nacional de Catalunya produïa un veritable marasme. Sense perdre temps calia parlamentar, fer concessions i coartar la voluntat de Catalunya. Així fou fet. Com a concessió s'ens donà l'Estatut que si bé no omplenava els desitjos i aspiracions de Catalunya era una plataforma per a les noves conquestes.

El 6 d'octubre de 1934 el president Companys seguint les petjades del venerable Macià proclama l'Estat Català contra el feudalisme espanyol que s'havia apoderat de tots els ressorts del poder central conculcant les essències liberals proclamades el 14 d'abril per les masses populars catalanes i hispàniques.

Vençuts també el 6 d'octubre pel poder central a les mans de l'església i del militarisme, queda més ferma que mai en l'ambient el sentiment nacional de Catalunya, i aquesta vegada és la classe treballadora la que s'adona del ferment revolucionari que enclou el nacionalisme català. Es en aquest aspecte que hom pot afirmar que Catalunya es recobra el 6 d'octubre, puix que el sector més important del poble català s'adona que només podrà aconseguir el seu triomf social dins del marc nacional de Catalunya, com Catalunya no pot aconseguir el seu triomf total si no es amb els braços de la seva classe treballadora.

La classe treballadora hispànica també es dona compte del problema nacionalitari com a factor primordial de la revolució. La noble experiència resultant del 6 d'octubre fa esperar jornades memorables en benefici del recobrament nacional dels pobles hispànics i de l'emancipació social de les classes treballadores. Aquets postulats nacionalista i socialista, d'ordre sentimental l'un i d'ordre material l'altre crearan la verdadera solidaritat dels pobles i dels treballadors.

Cal que la Joventut d'E. C. es capaciti en un nou ordre de lluita. Fins ara ha estat la nostra joventut completament preocupada pels problemes d'ordre nacional, sentint molt lleugerament les preocupacions d'ordre social i econòmic. D'ara endavant caldrà lluitar en el pla social i sindical al costat de tots els treballadors i caldrà més encara, caldrà formar en la vanguardia dels moviments socials de la mateixa manera que hem anat a la vanguardia del moviment nacionalista.

No podem deixar entibiar els nostres sentiments nacionals amb teories federals imposades per dalt quan el sentiment es de font popular. Res de matiços confussionistes. Afirmem el nacionalisme tal com va ésser proclamat el 14 d'abril pel President Macià i el 6 d'octubre pel President Companys, perquè són aquestes les proclamacions que responen al sentiment del poble de Catalunya.

I com que l'autodeterminació d'un poble dimana dels seus propis impulsos i no dels impulsos particulars d'un home sol, aïllat i d'un oportunisme confussionista, ens permetem somriure davant certes interpretacions del problema català.

La personalitat de Catalunya s'afirma dues vegades en l'espai de dos anys, d'una manera ben clara per boca dels seus dos Presidents. Res ha passat per a rectificar les essències d'aquelles proclames. Tot al contrari, els treballadors socialistes espanyols proclamen ben concretament que cal respectar la personalitat dels pobles hispànics fins a la separació inclusiu. No cal dir, doncs, que com a nacionalistes catalans seria lamentable una rectificació de cert ordre en aquests moments. Mai com ara s'han de mantenir pures les teories nacionalistes i no poden deixar-se corrompre.

Però hi ha més encara. La burgesia intel·lectual no passarà del règim estatuari que hem tingut fins ara. No pot anar més enllà, perquè se li presentaran obstacles d'ordre econòmic que li impediran el reconeixement total de la voluntat dels pobles hispànics. El recobrament nacional de Catalunya i dels demés pobles hispànics només podrà ésser obra dels treballadors de Catalunya i dels demés pobles.

Això és el que no podem oblidar la joventut d'E. C.

STAR